

[Birthe Rønn Hornbech]

præsten skal begrunde et afslag, har vi ikke så meget imod.

Vi synes, at der i lovforslagets bemærkninger er gjort meget ud af det forvaltningsretlige. Jeg går ud fra, at vi er enige med ministeren om, at det at erhverve en sognebåndsløsning er langt mere end det, man i forvaltningsretten kalder en begunstigende forvaltningsakt. I det hele taget er der mange forvaltningsretlige betragtninger i lovforslaget. Det er der ikke noget forkert i, men jeg vil gerne på Venstres vegne for den folkekirkelige selvforståelses skyld supplere dette med følgende:

Uanset alskens forvaltningsret er det grundlæggende for Venstre at få slået fast, at den danske folkekirke ikke er og ikke skal være en statskirke. Den danske folkekirke er ikke blot et forvaltningsorgan, der styres af administrativ rationalitet. Netop derfor er det vel også, at lovforslaget overlader afgørelsen om sognebåndsløsning til kirken selv, til præster og biskopper, og netop ikke til ministeriet. Spørgsmålet om sognebåndsløsning er et spørgsmål, der ikke blot skal løses efter et juridisk skøn, men efter teologisk overbevisning.

Med disse bemærkninger kan Venstre som nævnt støtte lovforslaget.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Netop fordi denne lovgivning, som det også er nævnt af andre ordførere, i høj grad er en videreførelse af gamle regler, vil jeg lægge ud med at sige, at jeg ikke bryder mig om, at det videreførte får en lille drejning, som kan være uskyldig, men som ikke behøver at være det.

Ifølge grundloven eksisterer kirken uafhængigt af minister og ministerium. Men så vidt jeg kan se, gør § 4 i dette lovforslag det muligt for ministeren at fastsætte, hvad kirken skal være. I bemærkningerne til denne paragraf står der:

»Dog er det ikke anset for nødvendigt, at bestemmelser gives i form af en kgl. anordning.«

Hvem er det, der ikke synes det? Jeg glæder mig til at se kommentarerne i høringssvarene vedrørende dette emne.

Jeg har nogle spørgsmål til ministeren om enkeltformuleringer i lovforslaget:

§ 1, stk. 4, bruger udtrykket »en anden krite-
riske dåb«. Burde der ikke have stået: »Døbt i et andet trossamfund«?

§ 2, stk. 2: Hvilke andre eksempler tænkes der på med udtrykket »f.eks.«?

Når jeg læser §§ 3 og 12, må jeg spørge mig selv og ministeren om: Hvad er begrundelsen for 15-års-grænsen? Kirkeligt set burde konfirmationen måske være den afgørende faktor og et signal om, at kirken selv tog konfirmationen alvorligt.

§ 6, stk. 2: Hvad dækker udtrykket »kirkelig betjening«? Drejer det sig også om bisættelser og begravelser?

Og så endelig den berømte sognebåndsløsning: Jeg synes snart, vi savner en rigtig god argumentation for, at denne ordning, hvorom arbejdsgruppen siger: »De historiske grunde for ordningen var bortfaldet« – og det var i 1973 – fortsat opretholdes. Jeg finder i øvrigt, at der også er et hensyn at tage til kirkens øvrige personale. De kirkelige handlinger bliver jo også pålagt organist, kor, kirketjener osv. osv. Jeg ser faktisk frem til, at den årelange diskussion om sognebåndsløsning i folkekirken bliver ført til ende.

Med disse spørgsmål vil jeg tilsige SF's positive medvirken i udvalgsarbejdet.

Poul Nødgaard (FP):

Fremskridtspartiet er i det store og hele tilfreds med det lovforslag, som kirkeministeren har fremsat, for det betyder en forenkling, da jeg har konstateret, at flere love nu bliver samlet i én lov. Det i sig selv er jo det, vi i vort parti kalder et rigtig godt fremskridt.

Med hensyn til de ændringer, der er indføjet i det nye lovforslag i forhold til eksisterende lovgivning, har jeg med stor glæde noteret mig, at der nu også gives ret til kirkelig betjening af danske statsborgere, der opholder sig i udlandet, og som kommer hjem til Danmark for på den ene eller anden måde at få udført en kirkelig handling. Jeg er derimod ikke enig i, at det lige absolut skal være ved den kirke, hvor man sidst har haft bopæl. Jeg synes nok, man kunne være lidt mere fleksibel og give de pågældende, der måske har opholdt sig i udlandet i en længere periode og kommer hjem, ret til selv at pege på den kirke, hvor den ene eller anden højtidelighed ønskes gennemført. Måske har man slet ikke tilhørsforhold til det sted, hvor man boede, inden man flyttede til udlandet. Jeg håber, ministeren kunne overveje at lempe disse bestemmelser, så vi får nogle tilfredse udenlandsdanskere, der ikke skal komme hjem til alt for meget dansk bureaukrati; mange er jo trods